

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 216/2010-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. B., H., zastúpenej advokátom Mgr. B. J., P., vo veci namietaného porušenia čl. 16 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava IV pod sp. zn. ČVS: ORP-3402/1-OSV-B4-2005 a Okresnou prokuratúrou Bratislava IV pod sp. zn. 2 Pv 166/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2010 doručená sťažnosť M. B., H. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie čl. 16 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným riaditeľstvom Policajného zboru Bratislava IV (ďalej len „vyšetrovateľ“) pod sp. zn. ČVS: ORP-3402/1-OSV-B4-2005 a Okresnou prokuratúrou Bratislava IV (ďalej len „prokuratúra“) pod sp. zn. 2 Pv 166/06. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 12. apríla 2010.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľka je pozostalou dcérou po svojej poškodenej matke H. K. (ďalej len „poškodená“), ktorá 11. augusta 2005 zomrela. Poškodená 30. júna 2005 v D. d. v B. utrpela v dôsledku konania tretej osoby zlomeninu ľavej stehennej kosti, pričom toto ublíženie na zdraví si poškodená podľa znaleckého posudku MUDr. Ľ. V., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, nemohla spôsobiť sama. Napriek tomuto znaleckému zisteniu vyšetrovateľ uznesením sp. zn. ČVS: ORP-3402/1-OSV-B4-2005 z 15. júla 2009 trestné stíhanie vedené vo veci pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona zastavil s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom. Podľa názoru vyšetrovateľa poškodená si ublížila na zdraví sama, prípadne zlomenina nohy v stehennej kosti vznikla samovoľne. Proti uzneseniu vyšetrovateľa podala sťažovateľka 27. júla 2009 sťažnosť. Uznesením okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 166/06-46 zo 7. augusta 2009 bola sťažnosť ako nedôvodná zamietnutá. Podnetom zo 16. septembra 2009 sa sťažovateľka domáhala na Krajskej prokuratúre v Bratislave (ďalej len „krajská prokuratúra“) preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia okresnej prokuratúry. Prípisom krajskej prokuratúry č. k. 1 KPt 734/09-6 z 5. novembra 2009 bol podnet ako nedôvodný odmietnutý. Opakovaným podnetom zo 14. decembra 2009 požiadala sťažovateľka o preskúmanie veci Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“). Prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/4 GPt 5/10-5 z 18. februára 2010 bol aj opakovaný podnet odložený ako nedôvodný.

Podľa názoru sťažovateľky došlo k porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru. Keďže sťažovateľka vyčerpala všetky zákonné prostriedky nápravy, v zákonnej dvojmesačnej lehote počítanej od vybavenia opakovaného podnetu generálnou prokuratúrou 18. februára 2010 žiada ústavný súd, aby nálezom vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaniach vedených vyšetrovateľom pod sp. zn. ČVS: ORP-3402/1-OSV-B4-2005 a okresnou prokuratúrou pod sp. zn. 2 Pv 166/06 s tým, aby boli uznesenia vyšetrovateľa z 15. júla 2009 a okresnej prokuratúry zo 7. augusta 2009 zrušené a vec vrátená na ďalšie konanie vyšetrovateľovi. Napokon požaduje aj náhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľka namieta porušenie označených práv v konaniach vedených vyšetrovateľom a okresnou prokuratúrou.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Hoci ústavný súd nemá preverené, kedy presne bolo sťažovateľke (príp. jej právnomu zástupcovi) doručené uznesenie vyšetrovateľa sp. zn. ČVS: ORP-3402/1-OSV-B4-2005 z 15. júla 2009, možno vychádzať z toho, že sťažovateľka podala proti uzneseniu

vyšetrovateľa 27. júla 2009 sťažnosť. To znamená, že najneskôr tohto dňa muselo byť uznesenie vyšetrovateľa už doručené.

Rovnako ústavnému súdu nie je známe, kedy presne bolo doručené uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 2 Pv 166/06-46 zo 7. augusta 2009. Keďže sťažovateľka požiadala o preskúmanie tohto uznesenia krajskú prokuratúru podnetom zo 16. septembra 2009, je zrejmé, že najneskôr uvedeného dňa muselo byť uznesenie okresnej prokuratúry už doručené.

Vzhľadom na to, že sťažnosť ústavnému súdu bola odovzdaná na poštovú prepravu až 12. apríla 2010, stalo sa tak dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Preto je sťažnosť oneskorene podaná.

Ústavný súd poznamenáva, že sťažnosť by bola podaná v zákonnej lehote, keby smerovala proti prípisu generálnej prokuratúry č. k. IV/4 GPt 5/10-5 z 18. februára 2010. Napriek tomu, že sťažovateľka je v danom prípade kvalifikovane právne zastúpená advokátom, podaná sťažnosť postup a opatrenie generálnej prokuratúry nenapáda, pretože smeruje proti postupu a uzneseniam vyšetrovateľa a okresnej prokuratúry.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2010